

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

מדינת ישראל
על ידי עו"ד ליאת לוי סיגל – פמ"ד

מאשימה

נגד

שאול חיון
על ידי עו"ד אפרים דמרי

נאשם

גזר דין – מיום 24.11.22 (גרסה מותרת לפרסום – 16.5.23)

1

2

השופט א. אינפלד:

3

לאחר סעודת ערב השבת, הציע הנאשם את יצועו מתחת למזגן בסלון, וביקש מהמתלוננת, בתו בת
13, להצטרף אליו לשנת הלילה, כפי שעשתה מדי פעם בפעם. המתלוננת הצטרפה בהיסוס, בשאיפה
למעט חום ואהבה עם אביה, ובתקווה לעת רצון של תקשורת נעימה, שאין בה אלימות וכעס.
הבית נם, אך לא כך ידיו של הנאשם. אלה החלו להלוך על גופה, למקומות אסורים ומוצנעים,
להפתעתה של המתלוננת ולחרדתה הרבה. הנאשם הפשיל, נישק, נגע, ליטף, החדיר וניסה לשכנע
את הנערה הנדהמת כי היא נהנית ממעשיו. הנאשם לא אפשר למתלוננת ללכת מהמקום, וחזר ועשה
דברים דומים גם ביום השבת.

9

10

הילדה המבוהלת ניסתה להתקשר לאמה כדי לזעוק לעזרה, תוך חילול השבת, אך ללא הועיל. בצאת
השבת, פנתה המתלוננת לאמה, סיפרה על המעשים הרעים שנעשו בגופה, והוגשה תלונה.

11

12

מאז, אין המתלוננת רואה בנאשם את אביה.

13

14

הנאשם הכחיש אך הורשע, וזהו גזר דינו.

15

עיקרי הכרעת הדין

16

1. הנאשם, יליד 1972, המשתייך למגזר החרדי, הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות מין שבוצעו
במהלך שבת אחת בבתו הקטינה, ובעבירות נוספות [...]. היינו בכל העבירות שיוחסו לו בכתב
האישום המתוקן.

18

19

2. כתב האישום המתוקן ייחס לנאשם שלושה אישומים – שניים נוגעים לעבירות מין שביצע
הנאשם במהלך שבת אחת בבתו הקטינה, אשר במועדים הנתענים הייתה כבת 13 בלבד (להלן:

20

21

"המתלוננת"), והשלישי נוגע לעבירות הנוספות [...]. יש לציין כי במהלך הדיונים העידה

22

המתלוננת על עבירות מין נוספות שבוצעו במהלך אותה שבת, שלא נכללו בכתב האישום.

23

הנאשם לא הורשע בגינן, וממילא לא יובאו בחשבון בגזר דין זה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

- 1 לפי כתב האישום, חומר הראיות והכרעת הדין, [...] , אם המתלוננת, הייתה אשת הנאשם
2 בתקופה הרלוונטית (בכתב האישום כונתה "המתלוננת" אך בהכרעת הדין כונתה: "בת זוגו"
3 של הנאשם, "בת זוגו לשעבר", "גרושתו" או "האם", וכך תכונה גם כאן). למשיב ולבת זוגו
4 נולדו ילדים [...].
- 5 **האישום הראשון**, התמקד באירוע אשר התרחש בערב שבת, 07.07.2017 בבית המשפחה, כאשר
6 הנאשם נותר לבד בבית עם יתר ילדיו, לאחר שבמהלך אותו ערב בת זוגו של הנאשם, אם
7 המתלוננת, נסעה לבית החולים עם הבן [...] אשר חש ברע.
- 8 נקבע בהכרעת הדין, כי בסמוך לחצות הלילה, ביקש הנאשם מהמתלוננת לישון עמו על מזרן
9 שהיה מצוי בסלון. המתלוננת הסכימה לבקשת הנאשם, ונשכבה לידו על המזרן, כאשר גבה
10 היה מופנה לקיר. בשלב זה, הנאשם הציע למתלוננת לעשות לה "חלש" בגב, הכוונה ללטף את
11 גבה בניעימות כפי שנהגו בביתם, והמתלוננת הסכימה לכך. הנאשם חרג ממעשיו הרגילים, נשק
12 למתלוננת בפיה, נגע בגופה, הפשיל מעט מכנסייה ותחתונייה, ליטף את ישבנה, ונגע באיבר מינה
13 תוך שהוא מלטף אותו, לעיתים בחזקה.
- 14 המתלוננת הבהירה לנאשם שמעשיו כואבים לה, אולם הנאשם בתגובה השיב ואמר לה כי זה
15 אמור להיות "כיף" והמשיך ללטף את איבר מינה. בהמשך, הרטיב הנאשם את אצבעותיו ברוק,
16 והחדיר אצבעו לתוך איבר מינה של המתלוננת. בשלב מסוים הנאשם אמר למתלוננת כי אילו
17 הם היו נכנסים לחדר ונועלים אותו, הוא היה "מלקק לה". עוד אמר כי "זה ממש כיף אני מציע
18 לך, שווה לך". אולם לאחר מכן אמר לה כי יישארו בסלון, משום ש"רק עם אמא אני סוגר את
19 הדלת".
- 20 לאחר זמן מה, המתלוננת אמרה לנאשם כי היא צריכה ללכת לשירותים, ובתגובה הנאשם נגע
21 בפי השופכה שלה ואמר לה שכעת אינה זקוקה לכך. אולם, המתלוננת התעקשה ואמרה כי היא
22 בכל זאת צריכה ללכת לשירותים, קמה מהמזרן והלכה לשירותים, שם הבחינה כי היא מדממת
23 מאיבר מינה.
- 24 הנאשם קרא שוב למתלוננת וביקש שתעסה את ידו, המתלוננת נשמעה לו, התיישבה על רגלו
25 ועיסתה את ידו. בשלב זה, אחז הנאשם בידה של המתלוננת והניח אותה על איבר מינו, מעל
26 בגדיו. המתלוננת בתגובה אמרה לנאשם כי "אינה אוהבת את זה", אולם הנאשם אמר לה כי
27 לא צריך לאהוב על מנת ליהנות. המתלוננת התעקשה כי "לא כיף לה", והנאשם משך אותה,
28 פתח את רוכסן חולצתה ונגע בחזה שלה, תוך לחיצה ביד ותנועות סיבוביות בפיטמה.
- 29 הנאשם המשיך והציע למתלוננת כי הם יכנסו לחדר ההורים ושם הם "יכייפו 3-4 שעות", ביקש
30 ממנה שתשכב עמו, ואמר לה כי תשאל מישוהו מבוגר בכדי שישביר לה הכוונה בהצעתו. אז,
31 הנאשם הכניס שוב את ידו מתחת למכנסייה ותחתונייה של המתלוננת, ליטף איבר מינה והחדיר
32 אצבעו לתוך איבר מינה. המתלוננת בתגובה אמרה לנאשם כי כואב לה, ולכן הנאשם הוציא
33 אצבעו, אך המשיך ללטפה באיבר מינה. בשלב מסוים, הנאשם נרדם וחדל ממעשיו, והמתלוננת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

- 1 ניצלה זאת על מנת לעלות לקומה השנייה בבית. שם, נכנסה להתקלח וראתה שוב כי היא
2 מדממת מאיבר מינה.
- 3 10. **האישום השני**, התמקד באירוע אשר התרחש למחרת, ביום השבת 08.07.2017. הנאשם ישב
4 עם ילדיו בסלון ביתם, ולפתע ביקש מהמתלוננת לבוא לישון עמו, אולם המתלוננת השיבה
5 בתגובה שאינה עייפה. כעבור זמן מה, אישר הנאשם לילדיו הקטינים לצאת החוצה לשחק
6 "מחבואים" לבקשתם. כך, שכל הילדים יצאו מהבית, למעט המתלוננת אשר נותרה בסלון.
- 7 11. נקבע בהכרעת הדין, כי בשלב זה, הנאשם תפס את רגליה של המתלוננת, משך אותה, הפילה
8 על הרצפה וחייב אותה. המתלוננת עמדה על כך שאינה מעוניינת להיות שם, אך הנאשם הורה
9 לה לשכב על המזרן שהיה בסלון. אז, הנאשם סובב את המתלוננת באופן שגבה היה מופנה אל
10 הקיר ופניה לכיוונו, פתח את רוכסן החולצה שלבשה המתלוננת, הביט בגופה החשוף וסגר
11 הרוכסן. אז, הפשיל הנאשם במעט את מכנסיה ותחתונה של המתלוננת, ליטף את איבר מינה,
12 הרטיב אצבעותיו ברוק והחדיר אצבעו לתוך איבר מינה של המתלוננת. המתלוננת בתגובה,
13 אמרה לנאשם כי כואב לה, ומשכך הוציא הנאשם את אצבעו, החל ללטף את ישבנה, והכניס
14 ידו לתוך חולצתה של המתלוננת ונגע בחוזקה בחזה שלה.
- 15 12. במהלך האירוע המתואר, נישק הנאשם את המתלוננת מספר פעמים בפיה ואמר לה "זה נשאר
16 בינינו, נכון?"; והמתלוננת בתגובה השיבה בחיוב. בהמשך לכך, הנאשם ביקש מהמתלוננת
17 לעסות את איבר מינו, אולם המתלוננת סירבה, ותחת זאת עיסתה אותו ברגליו, אך לאחר זמן
18 קצר, ברחה ועלתה לקומה השנייה של הבית. כמו כן, זמן מה לאחר מכן, המתלוננת נכנסה
19 להתקלח וגילתה כי היא מדממת מאיבר מינה.
- 20 13. **בהכרעת הדין** הורשע הנאשם ביחס לשני האישומים, על יסוד עדות המתלוננת בבית המשפט
21 (למרות שעדותה כללה דברים מעבר לכתב האישום, בהם הנאשם לא הורשע); חקירת הילדים
22 של המתלוננת; ממצא פורנזי; עדות האם בדבר תהליך הגילוי; וחיזוק הנובע מדברי הנאשם
23 עצמו. אמנם, הובהר בניתוח עדות המתלוננת כי הדברים לא בהכרח התרחשו לפי הסדר שבו
24 זכרה אותם המתלוננת, אך אין מקום להטיל ספק סביר במסקנה לפיה כל המעשים המיוחסים
25 לנאשם בשני האישומים הראשונים אכן בוצעו על ידו, בסדר זה או אחר.
- 26 14. **האישום השלישי** עסק במספר אירועים אשר התרחשו, לפי הטענה, במועדים אשר אינם
27 ידועים למאשימה בין התאריך 01.09.2016 עד למעצר הנאשם ביום 08.07.2017. [...].
- 28
- 29 [.....]
- 30
- 31 17. **אירוע [...]**, החל לפי הטענה בכך שהמתלוננת יצאה מביתה ללא גרביים. כאשר הנאשם גילה
32 זאת, הוא הורה לה ללכת לחדר הממ"ד ולהוריד נעליה, שם לקח הנאשם כף הגשה מחוררת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

1 מברזל, והכה באמצעותה את כפות רגליה של המתלוננת מספר פעמים. נקבע כי כתוצאה
2 מעוצמת התקיפה האדימו כפות רגליה של המתלוננת והיא התקשתה ללכת.
3 18. עוד נקבע כי במספר הזדמנויות בתקופה זו, [...].
4 19. בהכרעת הדין באישום השלישי [...], בית המשפט קבע כי [...] המעשים הוכחו ברמת וודאות
5 מעבר לספק סביר, ומחייבים את הרשעת הנאשם.
6

הוראות החיקוק בהן הורשע הנאשם

7
8 20. לנאשם מיוחסות שתי עבירות אינוס קטיין על ידי בן משפחה לפי סעיף 351(א) לחוק העונשין,
9 תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), שתי עבירות של מעשים מגונים בבן משפחה לפי סעיף 351(ג)(2)
10 בשילוב סעיף 348 (ב) לחוק, ומספר עבירות נוספות [...].
11

תסקיר נפגעת העבירה מיום 11 ביוני 2022:

12
13 21. בעניינה של המתלוננת, שהיא היום כבת 18 שנים, הוגש תסקיר בו תוארו השלכות הפגיעות
14 עליה ועל משפחתה. בנסיבות העניין ולשם שמירה על פרטיות המתלוננת, האמור בתסקיר יובא
15 בתמצית וברמז בלבד, אך ברי שהעניינים כולם נידונו בתשומת הלב הנדרשת, כאשר חומרת
16 המעשים וחומרת תוצאותיהם דיברו בעד עצמן. התסקיר מבוסס על פגישות עם המתלוננת
17 ואמה, כמו גם על דו"חות סוציאליים ממסגרות שונות בהן שהתה או טופלה המתלוננת.
18 22. לעניין חייה בטרם הפגיעה, [...].
19 23. לעניין השלכות הפגיעה המינית, עולה מהתסקיר כי הפגיעות המיניות שפגע בה הנאשם
20 החריפו את מצבה לאין ערוך וגרמו להידרדרות משמעותית בתחומי חייה השונים. המתלוננת
21 חווה קשיים מגוונים במישורים [...], שלא יפורטו כאן. המדובר בנזק חמור במיוחד, הנובע בין
22 השאר מהיות הפגיעה בתוך התא המשפחתי המצומצם, אשר גרם לאובדן אמון קשה, למשבר
23 משפחתי עמוק מאוד והתפרקות טוטאלית של המערכת המשפחתית שחוותה המתלוננת
24 בילדותה.
25 24. יודגש כי התסקיר מתאר קשיים קונקרטיים ויומיומיים שלא יפורטו, מעבר לקשיים כלליים
26 וארוכי טווח. עולה, כי קשייה של המתלוננת והיקפם, משפיעים בצורה ממשית על התנהלות
27 חייה בפועל. המתלוננת מטופלת במסגרת אינטנסיבית ובכמה מישורים. המתלוננת הביעה
28 חשש לגבי השפעת הקשיים בעניינים שטרם התנסתה בהם, כגון הורות ותעסוקה.
29 25. לעניין העונש הראוי, האם התבטאה בחריפות רבה, רואה את בתה כ"חיה מתה", הנרצחת כל
30 יום מחדש בסבלה הרב. האם רואה את הנאשם כרוצח בתה, ולפיכך סבורה כי העונש הראוי לו
31 הוא מאסר עולם, וחמור מכך. מעבר לכך, המתלוננת ואמה מביעות חשש שכאשר הנאשם יצא
32 לחופשי הוא ימשיך לפגוע בהן.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

1 הערכת עורכת התסקיר היא שלפני המתלוננת דרך שיקומית ארוכה, עד אשר תתחזק ותוכל
2 לעמוד על רגליה באופן עצמאי, ואף לאחר שתצליח להשיב את חייה למסלולם, היא תחיה כל
3 חייה בהתמודדות יום יומית עם הטראומה, כדי לנהל אורח חיים נורמטיבי. עורכת התסקיר
4 סבורה כי "להחלטת בית המשפט הנכבד השפעה מכרעת על חייה של [המתלוננת] ועל הסיכוי
5 לשיקומה. ענישה מחמירה יש בה לחזק את ההכרה בפגיעה שחוותה והכרה בהשלכות
6 הקשות המאפיינות נפגעי גילוי עריות. כמו כן, ענישה מחמירה בדמות הרחקתו של הנאשם
7 מהחברה לתקופה ממושכת יש בה כדי לספק ל[מתלוננת] תחושת בטחון".

8

9

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם

10 27. לנאשם ניתנה היכולת לבצע את האבחון בוועוד חזותי ממקום מעצרו, על רקע הנחיות נציבות
11 שב"ס בשל התפשטות נגיף הקורונה באותה תקופה. סמוך לשעת הוועוד נמסר מגורמי שב"ס
12 כי הנאשם מסרב לצאת מתאו, וגם לאחר שהוסברה לו חשיבותה של השיחה, עדיין סירובו עמד
13 בתוקפו. לא נתבקשה דחייה של הדיון, על מנת שיוכן תסקיר בעניינו של הנאשם, ומהטיעון
14 לעונש עלה כי בקשת הסנגור לעניין זה נזנחה.

15

16

ראיות מטעם הצדדים לעונש

17

ראיות המאשימה

18 28. בהעדר עבר פלילי, לא הוגשו ראיות לעונש מטעם המאשימה. עם זאת, המתלוננת ואמה הגיעו
19 באופן יזום, כדי לומר את שעל ליבן.

20 29. המתלוננת, הביעה את תחושתה במילים קשות ביותר "אני יודעת שחד משמעית אני הייתי
21 מעדיפה שירצחו אותי ולא לישון פעם ב - 48 לשעתיים ולקום לסיוטים ולחטוף שיתוקי שינה
22 ולשבת ולהיות באטרף של רק לאכול כדי לא לחשוב. או להיות 24/7 בתוך הטלפון שלי ולא
23 להיות מסוגלת לקום לעבוד וטכנית אני לא באמת בן אדם. אני חווה התקפי עצבים, שיתוקים,
24 התקפי חרדה. אני לא מכירה את עצמי, אני גם לא מעוניינת כרגע להכיר את עצמי".

25 30. אם המתלוננת – תיארה את השלכות הפגיעה על המשפחה. היא סיפרה על התפרקות המשפחה,
26 שיתפה על ה"התפרקות" שלה עצמה, וביטאה את כאבה על כך שלא הצליחה להחזיק את
27 המשפחה יחד. [...].

28

31. [...].

29

30

ראיות הנאשם

31

32. מטעם ההגנה נשמעו עדויות אופי, במסגרת הדיון בו טענו הצדדים לעונש.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-07-53401

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

- 1 מנהל העמותה שהנאשם התנדב בה, מר מנשה – מנהל עמותה לחלוקת מזון לילדים נזקקים, 33.
2 בה התנדב הנאשם מספר שנים. מנשה מספר שסמוך להקמת העמותה, הנאשם פנה אליו ורצה
3 לקחת חלק. מנשה מספר שהנאשם תרם גם לעבודה השגרתית בעמותה, בחלוקת מזון ומציאת
4 ריהוט למשפחות מעוטות יכולת, וגם מהזווית הייחודית לו, הקשורה בכישוריו המקצועיים.
5 מנשה מתאר את הנאשם כאדם מסור ואכפתי, בעל לב רחב ורצון לעזור ללא ציפייה לתמורה.
6 כמו כן, הוגש מכתב מטעם אותה עמותה לילדים נזקקים (נ/1). לפי מכתב זה נהג הנאשם
7 להתנדב בעמותה, וסייע באריזת חבילות מזון והסעתם לנזקקים, בערבי שבתות וערבי חגים.
8 כן נמסר כי סייע לנזקקים מכספו, כאשר ראה מצבי מצוקה חמורים במיוחד. מר מנשה ציין כי
9 [...].
- 10 עמיתה לשעבר של הנאשם, הגב' מרים – מרים מספרת שבמסגרת עבודתם היא והנאשם עבדו 34.
11 יחד בצורה קרובה זמן רב, כאשר בסביבת עבודתם נמצאות בעיקר נשים, נוכח ההפרדה
12 המקובלת במגזר החרדי. לדבריה, למרות שעבד בסביבה נשית בעיקרה, מעולם לא שמעה אף
13 מילה שנאמרה שלא במקומה, ולא ראתה מישהי שמקבלת תחושה לא נוחה מהנאשם. מרים
14 גם מספרת שכתוצאה מאינטנסיביות העבודה, לעתים המשיכו לעבוד יחד, רק שניהם, בביתה
15 הפרטי ועד לשעות הקטנות של הלילה, כאשר בעלה ובנותיה נמצאים. לדבריה, מעולם לא
16 התנהג הנאשם באופן לא ראוי. העדה הוסיפה כי אמונתה בחפות הנאשם מגיעה כדי הסכמה
17 שיבוא להשתקם ביחידת הדיור בביתם.
- 18 מכרו של הנאשם, מר יהודה – בעלה של מרים, מכיר את הנאשם מספר שנים. יהודה אומר 35.
19 שאת עיקרי הדברים מרים הביאה, כיוון שהיא בעלת ההיכרות הקרובה עם הנאשם, אך רצה
20 לציין בעצמו כי מרים והוא אנשים עסוקים, ועדיין הגיעו מאזור המרכז לבאר שבע בשביל
21 להכיר טובה לנאשם. הוא מספר שהם רואים בנאשם אישיות מיוחדת ומעניינת שעזרה להם
22 מאוד.
- 23 עמיתה לשעבר של הנאשם, הגב' הילה – מכרה של הנאשם מזה 20 שנים, אשר הכירה את 36.
24 הנאשם מעבודתה הקודמת, לשם היה הנאשם מרבה להגיע במסגרת עבודתו. הילה מספרת
25 שנפגשה עם אנשים רבים בעבודתה, ולדבריה, התופעה הרווחת בתעשייה שעובדת בה, היא
26 הפתיחות והקלילות מצד העובדים, למרות שמדובר במגזר החרדי. הילה מספרת שהנאשם היה
27 "נוף שונה בתחום הזה, זאת אומרת תמיד הוא שמר על כבוד ואיזה שהוא ריחוק, דיסטנס, הוא
28 היה נזהר מאוד ממש...". העדה הוסיפה, "כאילו הוא שמר על עצמו כל הזמן, לא התערב, לא
29 עמד רק עם נשים לדבר, אני הרגשתי מאוד בטוחה לידו" וזאת בניגוד לגברים אחרים מהמגזר,
30 אשר עמם עבדה, אשר במצב של קרבה לנשים במקום העבודה גרמו לתחושות לא נעימות, ואף
31 היו להם "התפלכויות", אך אצל הנאשם "זה היה רחוק מאוד".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

- 1 37. חבר של הנאשם, מר ראובן – ראובן מתאר היכרות מוקדמת עם הנאשם, מילדות. ראובן מתאר
2 את הנאשם כאדם טוב, ומספר שהתנדבו יחד להרבה מקומות. הוא מספר על היכרות חיובית.
3 לשאלת בית המשפט, השיב ראובן כי לא מודע לפרטי האישום.
4 38. עמית לשעבר, וחברו של הנאשם, מר שמעון – שמעון מספר כי הכיר את הנאשם מתחום העיסוק
5 המשותף, אך לימים הפכו להיות חברים טובים שיוצאים לבלות יחד, וההיכרות ביניהם נמשכת
6 כ- 30 שנה. הוא מתאר היכרות אישית עם הנאשם, שכוללת שיתוף גם של עניינים אינטימיים.
7 שמעון מתאר את הנאשם כאדם עם רגש, שחושב כמה פעמים קדימה בכל דבר שהוא עושה.
8 לדבריו, גם כשהנאשם רצה דברים, תמיד היה חושב מה יצא לו מזה ולאן יתקדם משם. הוא
9 הדגים, שבפן התעסוקתי, בכל שירות שהיה נותן הנאשם, היה מוודא שהשירות אפקטיבי עבור
10 מקבלי השירות. היינו, שמקבלי השירות שמחו באמת מהתוצאה. שמעון אומר שהנאשם היה
11 מברר בכל פעם אם היה משהו שיכול היה לשפר. שמעון מתאר אדם מאוד אכפתי ולבבי, והעריך
12 כי מעידתו של הנאשם בפרשתנו היא מעידה חד פעמית.
13 39. אחיו של הנאשם, מר י' – י' אומר שהקשר בינו לבין הנאשם הוא קרוב, מעבר לקרבה
14 המשפחתית. לדבריו, סיפורים ששמעו בנוגע למקרי פגיעה כדוגמת המקרה שלפנינו, נגמרו
15 בגינוי נחרץ מצד הנאשם, ולפיכך העד מאמין בחפות הנאשם. י' מספר ביחס לאישיותו של
16 הנאשם, כי הנאשם אדם שמרבה להתעסק בנושא השמחה, ומשתדל לשמח אנשים. [...].
17 40. מתנדב עם הנאשם, מר צבי – צבי מתאר היכרות מוקדמת עם הנאשם, מזה כ- 15 שנה, במסגרת
18 אחת ההתנדבויות בהן לקח חלק, חלוקת סלי מזון ותמיכה בחולים בבתי חולים. צבי מתאר כי
19 הנאשם אדם חייכן וטוב לב אשר אוהב לעזור, להתנדב ולתת לחברה. [...].
20 41. אחיו של הנאשם, מר ר' – מר ר' מתאר את הנאשם כ"אחד האנשים הכי מיוחדים בעולם החרדי
21 בכלל, איש שעשה הרבה כוח, הרבה חיל ושימח הרבה אנשים במיוחד במה שהוא עשה בחיים
22 שלו". [...]. ר' מוסיף ומספר על תרומתו של הנאשם לעולם, ולילדים בפרט. ר' מתאר שהיה
23 מצטרף אל הנאשם להתנדבויות שונות, כמו של אנשים עם מוגבלויות, ושאהבו והעריצו אותו.
24 הוא מבקש להסתכל על הנאשם גם לטובה.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש

- 25
26
27
28 42. באשר לערכים החברתיים המוגנים ומידת הפגיעה בהם – ביחס לעבירות המין, ב"כ המאשימה
29 עומדת על הערכים החברתיים הנפגעים בעבירות מין, בעבירות מין כלפי קטינים, ובעבירות מין
30 כלפי קטינים שנעשות בתוך המשפחה. לדבריה מעבר לפגיעה בעצם הערכים המוגנים – כמו
31 אוטונומיית הפרט, זכות הפרט לכבוד, זכות הפרט לשלמות הגוף והנפש, לשליטה על הגוף וכן
32 לביטחון אישי – נפגעת גם זכות היסוד של הקטינים להגנה, בהקשר לאותם ערכים. זאת ועוד,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

- 1 לדבריה התרחשות העבירה בתא המשפחתי פוגעת גם בערכים נוספים כמו אמון הקטינים
2 במבוגרים הקרובים אליהם, וזכות הקטינים לתחושה של מוגנות בקרב התא המשפחתי.
3 43. המאשימה סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים על ידי הנאשם, היא גבוהה ומשמעותית.
4 ביחס לעבירות המין נטען כי המדובר במתלוננת קטינה, בתו הביולוגית של הנאשם. בין השניים
5 התקיימה מערכת יחסים המבוססת על אמון, כאשר הנאשם היווה עבורה אדם קרוב ביותר,
6 דמות סמכותית וחינוכית. הלכך, עוצמת הפגיעה במתלוננת על ידי בגידת הנאשם באמונה, היא
7 חמורה ותוצאותיה בלתי הפיכות.
8 44. [...].
- 9 45. באשר לנסיבות ביצוע העבירה – ב"כ המאשימה טענה שהעבירות שביצע הנאשם לא היו
10 אקראיות, אלא עם תכנון מוקדם, כאשר אשתו לא בבית והנאשם הזמין דווקא את המתלוננת
11 לישון איתו וסירב לבתו האחרת שרצתה בכך; עוד טענה כ לנאשם אחריות מלאה על כל מעשיו,
12 הוא יכול היה להפסיק את מעשיו בכל שלב, ולא חדל ממעשיו [...]; לגבי הסיבות שהביאו את
13 הנאשם לביצוע העבירה, לדבריה, הללו היו לסיפוק גחמותיו וצרכיו המיניים המעוותים. [...].
- 14 46. ב"כ המאשימה גם הדגישה את הנזק שנגרם מביצוע העבירה, בגופה ונפשה של המתלוננת
15 מעבירות המין ועבירות האלימות, והפנתה לתסקיר הנפגעת לעניין עוצמת הנזק. [...].
- 16 47. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה, ומתחם העונש ההולם – ב"כ המאשימה
17 הפרידה בין עבירות המין לעבירות [...]. ביחס לכל אחת מן העבירות, ב"כ המאשימה הפנתה
18 לפסיקה. עם זאת הדגישה בטיעון על פה שאין פסיקה רבה המתאימה לאירוע של פגיעה מינית
19 ממוקדת, באשר רוב עבירות המין במשפחה מתבצעות לאורך תקופה ממושכת. אולם לשיטתה
20 בנסיבות המקרה הזה הענישה המתאימה דומה לפסיקה במקרים של פגיעה ממושכת.
- 21 48. סיכומו של דבר, טענה ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם לעבירות המין הינו בין 15 לבין
22 18 שנות מאסר; וכי מתחם העונש ההולם לעבירות [...] הינו בין שנתיים לבין 4 שנות מאסר.
- 23 49. לעניין השיקולים בתוך המתחם – ב"כ המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף
24 העליון של המתחם. אמנם אין לנאשם עבר פלילי אך לשיטתה "אין לנתון זה משקל בצל חומרת
25 המעשים שאותם ביצע". עוד טענה כי "אין להתחשב בגיל של הנאשם ובמצבו הבריאותי,
26 עובדות אשר לא מנעו ממנו מלבצע את זממו". ב"כ המאשימה ביססה טענות מפתיעות אלה,
27 המנוגדות בבירור להנחיות המחוקק לגבי הבניית הענישה, על פסיקה ישנה הקודמת לתיקון
28 113 לחוק העונשין. לשאלת בית המשפט בדיון, עמדה ב"כ המאשימה על טענותיה אלה, אך
29 הוסיפה שיקולים נוספים להחמרה בתוך מתחם הענישה, בהם הבאת עדי הגנה להשחיר פני
30 המתלוננת, חשיבות העלאת רמת הענישה בעבירות מסוג זה ואף חזרה והדגישה את הנזק
31 הקשה שנגרם למתלוננת.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

1

2

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

3 50. באשר לנסיבות ביצוע העבירה – ביחס לעבירות המין, הסנגור ביקש לטעון כי יש לשים לב לכך
4 שמדובר בשני אירועים בלבד של פגיעה במתלוננת, ולשיטתו גם יש לראות בהם כ"אירוע"
5 (כמשמעו בחוק) אחד. זאת, נוכח הקשר בין שני המעשים - זהות המעורבים, נסיבות ביצוע
6 המעשים וכלל נסיבות העניין. לדבריו, בשיקולים לגזר הדין יש משמעות למספר הפעמים בה
7 בוצעה עבירה.

8 51. הסנגור ביקש גם לומר כי עבירות המין לא התאפיינו בברוטליות פיזית, בהשוואה למקרים
9 אחרים. לשיטתו יש משקל לקולה בכך שמדובר במעידה לאחר 13 שנים של מגורים משותפים,
10 כלפי ילדה אחת בלבד מתוך כל ילדיו. לשיטתו, יש לראות את מעשי הנאשם כמעשים שנעשו
11 ללא תכנון מוקדם, בהיותו בבית קטן ומלא ילדים. לפיכך, עתר הסנגור לקבוע כי שני
12 האישומים נמצאים ברמת חומרה נמוכה וכלל היותר בינונית.

13 52. [...].

14 53. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה, ומתחם העונש ההולם – הסנגור תמה על
15 ב"כ המאשימה, שהביאה פסיקה שאינה מתאימה לענייננו, היינו לעבירות מין במשפחה שנעשו
16 באירוע אחד בלבד, וללא ריבוי עבירות. הסנגור הביא תקדים מתאים לשיטתו וטען **למתחם**
17 **ענישה בין 4 לבין 7 שנות מאסר**.

18 54. לעניין השיקולים בתוך המתחם – הסנגור חזר והדגיש את הכלל לפיו אין מחמירים עם הנאשם
19 בשל כך שניהל את המשפט ועמד על חפותו. הסנגור אישר כי בעבירות מסוג זה נסיבות אישיות
20 נדחות מפני חומרת העבירה, אך הזכיר שבכל זאת ניתן להם משקל. הסנגור ביקש לייחס משקל
21 לכך שמדובר באדם בן 50, ללא עבר פלילי, שילדיו העידו עליו כי לרוב היה אב טוב ואוהב ודאג
22 לחינוך הילדים. לפיכך ביקש הסנגור שלא לדון אותו כפדופיל פראי ומסוכן. לדברי הסנגור, מאז
23 תחילת ההליכים חיי הנאשם קרסו ומשפחתו התפרקה, ובכך כבר נענש משמיים.

24 55. עו"ד דמרי לימד עוד סנגוריה על הנאשם, בהזכירו כי הוא נמצא במעצר כחמש שנים ומספר
25 חודשים, וכי תנאי המעצר קשים יותר מתנאי המאסר הרגילים. כן הוזכר מצבו הבריאותי
26 המידרדר של הנאשם, אשר אף עבר ניתוח לב פתוח בזמן מעצרו. נאמר כי שיקולים אלה
27 עומדים לזכות הנאשם, למרות שלא הביע חרטה ולא הודה במעשיו.

28 56. לעניין ניהול ההליך, ביקש הסנגור להביא בחשבון כי המתלוננת העידה גם לגבי מעשים נוספים,
29 שלא הובאו בכתב האישום, שהנאשם לא הורשע בהם, ואף לא נקבע ממצא עובדתי לפיו אלה
30 באמת קרו. לדברי הסנגור, המדובר למעשה בעלילת שווא, אשר העמידה את הנאשם בסיכון
31 לענישה מחמירה עוד יותר. לשיטתו, יש להתפתחות זו משקל לקולה.

32 57. נוכח כל השיקולים האמורים, עתר הסנגור למקם את הענישה **ברף התחתון של המתחם**
33 **שהציע, ולהעמיד הענישה על 4 שנות מאסר בפועל בלבד**.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

1 58. לעניין הפיצוי לנפגעת העבירה, הסנגור טוען שבשקלול נכון של העבירות המיוחסות לו, מידת
2 הפגיעה ומצבו הבריאותי והכלכלי הקשה של הנאשם, הוא מבקש שבית המשפט יפסוק סכום
3 של 10,000 ₪ שהוא סכום משמעותי עבור הנאשם במצבו, וביקש לפרוס הסכום לתשלומים.

4

5 **דברי הנאשם**

6 59. הנאשם ביקש לומר כי עניין חינוך ילדיו עומד בראש מעייניו. לדבריו, ניסה כל ימיו לחנך את
7 ילדיו לחינוך תורני, ועזיבתו את הבית מאז תחילת ההליכים פירקה את המשפחה. לדבריו,
8 [...]

9 60. עוד אמר הנאשם, כי הציב לעצמו מטרת חיים - להפחית את השמרנות במגזר החרדי, ולשם כך
10 עשה פעולות חינוכיות וציבוריות שונות, בניגוד לעמדתן של קבוצות שונות במגזר החרדי.
11 לדבריו, מבלי משים הפך לדמות חינוכית במגזר, אך עתה הוא נתון במשמורת בתנאים קשים.
12 הנאשם הדגיש כי אינו מתייאש נוכח מצבו, שואף לחזור לעשייה למען הציבור ולחיבור חדש
13 עם משפחתו ומוכן לשם כך גם לעבור "טיפולים". [...]

14 61. יאמר מיד, שלא נמצאה בדברי הנאשם כל הבעת חרטה או צער, אפילו [...]. הנאשם הזכיר
15 אפשרות ל"טיפולים" בהקשר לאיחוד המשפחה, אך לא בהקשר [...]. או עבירות המין.

16

17 **דיון והכרעה**

18 **ריבוי עבירות**

19 62. יוקדם ויוער לעניין כללי הבניית הענישה בעת ריבוי עבירות (בהקשר לסעיף 40 לחוק
20 העונשין), כי אין מחלוקת בין הצדדים לפיה יש לדון בעבירות המין כולם כ"אירוע" אחד,
21 למרות שמדובר במספר מעשים, חלקם בערב שבת וחלקם ביום השבת ולמרות שהעבירות בערב
22 שבת נעשו בשני שלבים. זאת, בשים לב לקרבת הזמן בין המעשים, ולכך שמדובר בנפגעת אחת.
23 [...]

24 64. בטיעונו לעונש התמקד הסנגור בעבירות המין, הסנגור המעיט בחשיבות עבירות [...]. מכל
25 מקום, במשתמע, הסנגור ביקש לראות בעבירות [...] ועבירות המין אירוע אחד. אולם, בשים
26 לב לכך שיש הבדל משמעותי בטיב המעשים [...], נכון לקבוע מתחם נפרד לכל סוג עבירה,
27 כהצעת התביעה. אם כן, ייקבע מתחם עונש ראוי אחד לעבירות המין, ומתחם נפרד לעבירות
28 [...].

29

30 **קביעת מתחם העונש ההולם**

31 **פגיעה בערכים המוגנים**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

1 65. [...] .

2 66. **התקיפה המינית** - פוגעת בערכי היסוד של כבוד האדם וחירותו, במידה חמורה במיוחד.
3 מעשים מסוג זה פוגעים בפרטיותו וצניעותו של הפרט; הם פוגעים בחירות הפרט, ובאוטונומיה
4 של הפרט על גופו; הם פוגעים בחירות להימנע ממין לא מוסכם, ובזכות העומדת לילד ולמתבגר
5 להתפתחות נפשית ומינית תקינה; הם פוגעים בהגנה שקיימת לכל אדם מפני הפיכתו לחפץ
6 לשם סיפוק יצרים מיניים; והם פוגעים בזכות הטבעית והחשובה ביותר הקיימת לפרט, הזכות
7 לשלמות הגוף והנפש.

8 67. **פגיעה מינית במשפחה** - מגלמת הן את הפגיעה בערכים [...] והן הפגיעה בערכים הנובעת
9 מעבירות המין. הפגיעה בכל הערכים האלה, הופכת להיות חמורה עד מאוד. פגיעה מינית בתוך
10 המשפחה פוגעת באופן אנוש בערכי יסוד הנוגעים לאמון בין בני משפחה, ובמיוחד האמון בין
11 החלשים במשפחה לבין הבוגרים האמורים להגן עליהם; בערכים הנוגעים לתחושת הביטחון
12 של האדם בביתו; בערכים העומדים בבסיס החובה החברתית להגן על ילדים וחסרי ישע באשר
13 הם, ולא לפגוע בהם; בערכים העומדים בבסיס הזכות לכבוד ובבסיסה של החירות; ובערך
14 שלמות המשפחה.

15 יוזכר כי המשפחה מהווה אבן פינה בבניין החברה. זהו מקום ההתקשרות הראשונית של האדם
16 עם סביבתו. בקרב משפחתו צועד האדם את צעדיו הראשונים, ושם מקבל הוא את צרכיו
17 הבסיסיים בשלבים ההתחלתיים של חייו. שם, אמור הילד לינוק את ערכי התרבות באופן
18 ראשוני, וללמוד לחיות עם זולתו. מעיין בראשיתי זה של חוויות החיים הראשונות, או לפחות
19 זיכרון קיומו החיובי, יכול ויתן כוח וחיות לאדם, למשך כל חייו. סיכון חווית המשפחה כגורם
20 המגן על הקטין, ובעיקר מימוש הסיכון, על ידי אלימות או ניצול מיני, פוגע בפועל בחוויית
21 הביטחון של הצעיר במשפחתו ועלול לגרום לנזקים שלא יימחו כל חייו.

22

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

23 לגבי עבירות המין:

24
25 68. העבירות שעשה הנאשם במתלוננת, עבירות האינוס והמעשים המגונים, חמורות מאוד. מעשי
26 הנאשם חתרו תחת מרחבה הגופני והאינטימי ביותר של בתו הקטינה בת ה-13, שנפגעה ביתר
27 שאת באשר הפוגע הוא אביה, בו שמה מבטחה. בפרק זה, נביא בחשבון את כלל הנסיבות שעטפו
28 את העבירות, אשר חלקן מצויות ברף חומרה גבוה יותר וחלקן ברף חומרה גבוה פחות, על מנת
29 לקבל תמונה מלאה לגבי המקרה כולו.

30 69. **תכנון מוקדם** - התובעת מבקשת לראות את כל העבירות, ככאלה שבוצעו בתכנון מוקדם. טענה
31 זו מבוססת על דברי המתלוננת לפיהם הנאשם דחה את אחות המתלוננת ב', שרצתה לישון עמו
32 בערב שבת, ועמד על כך שדווקא המתלוננת תהיה עמו (ראו סעיף 64 להכרעת הדין). לעניין
33 תחילת עבירות הערב, למרות שדחייה זו מרמזת על תכנון מוקדם של המעשים, ניתן להניח

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

- 1 לטובת הנאשם כי אופיו הקשה והקפריזי הוא אשר הביא לדחייתה של ב', וכי הנאשם התפתה
2 למעשה העבירה בהחלטה של רגע. זאת, כאשר שכב עמה במיטה אחת, אף שתחילה היו הוא
3 בבגדו והיא בבגדה. אולם, אין מדובר בעבירה של רגע, אלא מעשה שנמשך ונמשך. הנאשם לא
4 התעשת, גם לא נוכח דיבור מפורש של המתלוננת המביעה תמיהה על מעשיו, ורצון להתרחק.
5 הנאשם המשיך גם לאחר שהמתלוננת קמה לשירותים כאשר הכריח אותה לחזור. חמור מכל
6 זה, ביום השבת הנאשם יצר סיטואציה המאפשרת לו ללכוד את המתלוננת לבדה כאשר דאג
7 להוצאת הילדים מהבית לשחק בחוץ, כדי שיישאר לבד עם בתו כדי לבצע את זממו. לפיכך, אף
8 אם ניתן להניח לטובתו כי תחילת העבירה לא הייתה מתוכננת, אלא ספונטאנית, מדובר
9 בעבירה שנמשכה זמן תוך מודעות מלאה לאי ההסכמה ולמשמעות החמורה של המעשים,
10 אפילו בשעת הערב. יתרה מכך, מעשי היום נעשו בתכנון מראש של ממש.
- 11 70. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה, והסיבות שהביאו אותו לבצע את העבירה - הנאשם
12 עשה המעשים בעצמו ובגופו, במטרה להשביע את יצריו ותו לא.
- 13 71. חומרת המעשים עצמם - אמנם, מעשה העבירה לא כלל את כל רכיבי החומרה האפשריים, כפי
14 שטען הסנגור בזהירות. אכן, הנאשם לא ביצע חלק מהמעשים הרעים והקשים שאנו רואים
15 לפנינו בחלק מן המקרים (כגון בחלק מהפסיקה שהגישה התביעה). המדובר בשני מעשים
16 ממוקדים, שנמשכו כפי הנראה דקות ארוכות מאוד, אך לא שעות רבות. במובן של סעיף
17 40ט(10) אכן לא ניתן להצביע על "האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע
18 העבירה" אך בהחלט ניתן לראות את "ניצולו" (שם) של הנאשם את המתלוננת, באופן קשה
19 ביותר. יאמר, המעשים שעשה הנאשם, כשלעצמם, היו רעים וקשים מאוד. אוי לו למי שמסגור
20 על עצמו באמירה שניתן היה לעשות מעשים נוספים, רעים עוד יותר.
- 21 72. הנזק שנגרם מהמעשה - המתלוננת עברה תהפוכות רבות בנפשה, בגופה ובאורחות חייה, שלא
22 פורטו לשם שמירה על פרטיותה, אך מבוססות היטב בתסקיר. נזקים אלה הם ברף העליון של
23 הנזקים האפשריים בעבירות מין, חמורות ככל שיהיו. ההשפעה על המתלוננת, שלא מצליחה
24 לשוב לחיי שגרה גם שנים אחרי הפגיעה, דוקרת את הלב. תוצאות חמורות אלה, נובעות מכך
25 שהנאשם פגע בבתו בתחילתו של גיל ההתבגרות. גיל, בו הנזק הרגשי והנפשי שיכול להיגרם
26 הוא רב מאוד. הסיכון לגרימת נזק כזה, במקרה דנן, התממש במלואו.
- 27 73. המתלוננת סבורה שניתן היה להקל במעט על ייסוריה, אילו הודה הנאשם במעשיו, אישר את
28 עדותה, הכיר בנזק שגרם והביע צער על כאבה. המתלוננת קובלת על כך הצורך שלה לספר את
29 מעשה העבירה, בחקירה ובבית המשפט, תוך חשיפת פרטיותה הפיזית והרגשית. עולה
30 מהתסקיר כי הקשיים הנגרמים מהכחשות הנאשם, מהווים מכשול נוסף בדרכה השיקומית.
31 יחד עם זאת, לא נוכל לשקול עובדה זו לעצמה לחומרה. שכן הכרה בנזק הייתה מחייבת את
32 הנאשם להודות, וחזקה עלינו הוראת המחוקק לפיה "כפירה באשמה וניהול המשפט על ידי
33 הנאשם לא ייזקפו לחובתו" (סעיף 40א(6) סיפא לחוק עונשין).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

74. מכל מקום, מעבר לפגיעה הקונקרטיית בגופה ובנפשה של המתלוננת, מעשי הנאשם גרמו
לנזקים רחבים למשפחה כולה. [...] עבירת המין היא אשר הביאה למעצרו של הנאשם
בפתאומיות, לעיני ילדיו. עולמם קרס ברגע אחד [...].

75. הניצול - הנאשם הוא אביה הביולוגי של המתלוננת. למרות [...] נהגה המתלוננת ליהנות
מקרבת הנאשם לפעמים, שינה יחדיו, עיסויים שאינם מיניים, "נעים" בגב ועוד. אף הפעם,
הנאשם הציע את יצועו מתחת למזגן בסלון הבית, והזמין את המתלוננת לישון עמו. אך הפעם
היה זה שונה. מקום נעים, אהוב ומוגן זה, נהפך למקום של כאב, השפלה, כפייה וניצול.
במצוקתה הקשה, חיללה הנערה החרדית את השבת, בניסיון ליצור קשר עם אמה. רצונה
בקרבה לאביה נוצל לרעה על ידו. המתלוננת הפכה מבת אהובה לחפץ מיני. המקום המוגן הפך
למלכודת. האב האוהב הפך לטורף. האמון הופר, וחוסנה הנפשי של המתלוננת – נותץ.

76. מתיאור המתלוננת עולה כי, לאחר הפרת האמון, וההלם הראשוני ממעשי הנאשם, רצתה
המתלוננת לנתק ממנו מגע. זאת, באמירות כי היא צריכה לשירותים, ולמחרת - ברצון לצאת
עם יתר הילדים לחוץ, במקום להיות לבד עמו בבית. המתלוננת מתארת חשש ברור מהנאשם,
אשר התנהגותו המפתיעה הפחידה אותה ממש. למרות שלא נעשה שימוש בכוח פיזי במובן
החמור לכפיית המעשים, החשש של המתלוננת מפניו היה גם חשש פיזי, לרבות זיכרון ההכאה
ב"מצקת", וכפות רגליה הנפוחות.

[...]

מדיניות הענישה הנהוגה

לגבי עבירות המין:

82. התביעה בטיעון לעונש בכתב פרשה רשימה ארוכה של פסקי דין הנוגעים לעבירות מין במשפחה.
דא עקא, שרובם ככולם עסקו במצבים בהם הייתה פגיעה מינית מתמשכת בתוך המשפחה. על
פני תקופה של חודשים רבים או מספר שנים, כך שמספר העבירות היה גדול עד מאוד. בחלק
מהמקרים מדובר גם בעבירות מין הכוללות מעשי סדום ועבירות אינוס המלוות באלימות, או
גרמו הריון, אירועים ברמת חומרה גבוהה הרבה יותר מענייננו.

83. התובעת טענה רק לגבי פסק דין אחד כי זהו מקרה ש"נתוניו דומים יחסית" (ע"פ 7281/14).
אולם, שם מדובר בפגיעה בשתי בנות קטינות, כאשר אחת מהן מישש המערער דהתם באופן
מיני במספר הזדמנויות, ועם השנייה קיים יחסי מין מלאים, וזאת לאורך תקופה של כשנה.
אם כן, גם המקרה הדומה ביותר, חמור בהרבה מעייננו. נוכח אי ההתאמה של הפסיקה
שהציגה התביעה, אין טעם לפרטה.

84. הסנגור הפנה לתפ"ח 28317-04-19 (מחוזי נצרת) מדינת ישראל נ' פלוני (3.11.21). שם, הורשע
"סב" (למעשה בן זוג של סבתא), בכך שנגע בגופה ובאיבר מינה של אחת הנכדות בשני מקרים,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-07-53401

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

- 1 ואף החדיר את אצבעו לתוך איבר מינה באחד מאותם המקרים (עת הייתה כבת 7), וכן נגע
2 בגופה ובאיבר מינה של נכדה אחרת באירוע יחיד ונפרד. נקבע מתחם נפרד לכל נפגעת. לעניין
3 עבירת האינוס, נדחתה עמדת המדינה למתחם בן 9 עד 12 שנה, ונקבע מתחם ענישה בין 4 ל- 7
4 שנות מאסר. העונש הכולל בגין הפגיעה בשתי הנכדות נקבע ל- 7 שנות מאסר. שני הצדדים
5 הגישו ערעור לבית המשפט העליון וחזרו בהם לאחר שמיעת הערות בית המשפט, למעט הסכמה
6 לתיקון אחד מסעיפים החיקוק, ללא שינוי בענישה (ע"פ 8091/21, פלוני נ' מדינת ישראל
7 18.10.22)).
- 8 85. עלי לציין כי עמדתי שונה מעמדת חברינו בבית המשפט המחוזי בנצרת, ולטעמי המתחם שם
9 נוטה לקולה. יחד עם זאת, לאחר שהמדינה חזרה בה מערעורה שם, מקבל אותו מקרה משקל
10 תקדימי לא מבוטל לענייננו. עם זאת, מעבר להצעתי לחברי לנקוט בעמדה מחמירה יותר
11 מעמדת חברינו בצפון, יש לקחת בחשבון ההבדלים בין המקרים. צד קל אצלנו – גיל הנפגעת
12 שהייתה אצלנו כבת 13, לעומת הנפגעת דהתם שהייתה בת 7 בעת הפגיעה. יחד עם זאת, יש
13 מספר היבטי חומרה חשובים בענייננו, שם דובר ב"סב" מכוח נישואין, כאן מדובר באב ביולוגי
14 שעמו התגוררת המתלוננת. מבלי להיכנס לפרטים, המעשים המיניים אצלנו בוטים יותר
15 ואינטנסיביים יותר מאשר באותו מקרה. חשוב מכך, הנזק שנגרם לנפגעת דגן חמור הרבה יותר.
16 אומנם, גם שם נזק רגשי לא מבוטל, אך אין מדובר בנזקים בקנה מידה של הנזקים
17 אצלנו. לפיכך המתחם יכול להיגזר מאותה פסיקה, אך חייב להיות חמור יותר.
- 18 86. אותו פסק דין הפנה לע"פ 5303/12 פלוני נ' מדינת ישראל (27.2.14). שם דובר בעבירת אינוס
19 חד פעמית במשפחה. בן זוגה של אם המתלוננת, שחי עמה במהלך 11 שנים, נגע באיבריה
20 השונים של המתלוננת, החדיר את אצבעותיו אליה שלא בהסכמתה וניסה להחדיר את איבר
21 מינו לאיבר מינה ללא הצלחה. בבית המשפט המחוזי הורשע בעבירות נוספות מהן זוכה בבית
22 המשפט העליון, ובגין אותו אירוע יחיד העמיד בית המשפט העליון את עונשו על 8 שנות מאסר.
23 מבחינת המעשה עצמו, דובר במעשה הרבה יותר אליים וברוטאלי מאשר בענייננו, והנזק הפיזי
24 היה משמעותי יותר. מצד שני מדובר היה שם בנפגעת כבת 18, ואירוע שהיה חד פעמי ממש.
25 אצלנו מדובר בבת 13, המעשים חזרו שוב במהלך השבת, והנזק הרגשי ארוך הטווח משמעותי
26 יותר מהנזק שם.
- 27 עוד יצוין, כי גזר הדין של בית המשפט המחוזי ניתן לפני תיקון 113, ובקו זה המשיך גם בית
28 המשפט העליון בבחינת הערעור. כך, שמשקלו התקדימי מועט יותר.
- 29 87. בע"פ 8687/20 פלוני נ' מדינת ישראל (29.8.21), החמיר בית המשפט העליון בעונשו של אב
30 ביולוגי שפגע באירוע בודד בבתו הקטינה בת ה-17, שלא התגוררה עמו. הוא נגע בגופה ובאיבר
31 מינה עת הגיעה לביקור אצלו, ואף החדיר את אצבעו לתוך פי הטבעת שלה במהלך אותו
32 המקרה. אופן הביצוע דומה במידת מה לנתונים אצלנו באישום הראשון, היינו ניצול קרבה, אף
33 כי מדובר באירוע של ערב אחד בלבד. בית המשפט המחוזי קבע את מתחם הענישה בטווח בין

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-07-53401

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

- 1 3-7 שנות מאסר, אך נוכח גילו, מצבו הבריאותי ותהליך שיקומי משמעותי, חרג לא רק מהעונש
2 המזערי (5 שנות מאסר) אלא גם מהמתחם שקבע; והעמיד את העונש על 28 חודשי מאסר
3 בפועל. ערעור המדינה התקבל, לאחר שנקבע שלא היה באינדיקציות לשיקום להצדיק חריגה
4 מן המתחם, ובית המשפט עמד על חשיבות הענישה המחמירה בעבירות מין. העונש בפועל
5 הועמד על 42 חודש, תוך הדגשה כי עונש זה נקבע מכיוון שאין דרכה של ערכאת הערעור למצות
6 הדין.
- 7 88. יאמר שענייננו חמור יותר באופן מובהק מאותו מקרה, נוכח הימשכות המעשים במשך כל
8 השבת, העובדה שביום השבת המעשה לא היה ניצול קרבה מזדמנת אלא מעשה מתוכנן ממש,
9 בכך שהעבירה דנן בוצעה בבית הנפגעת, ובעיקר בשים לב לגיל הנפגעת והנזק הרגשי החמור
10 שנגרם למתלוננת דנן. חשוב לציין שבית המשפט העליון לא קבע מתחם עונש הולם חדש, אך
11 קבע שלא היה נימוק שהצדיק את קביעת הרף התחתון של המתחם הנמוך מהעונש המזערי,
12 ובניגוד לע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר (3.10.17).
- 13 89. לאחרונה, בע"פ 3265/22 פלוני נ' מדינת ישראל (03.10.22), דן בית המשפט העליון בפוגע אשר
14 היה שכנה הקרוב של המתלוננת (כבת 16), אליו נהגה להגיע המתלוננת יחד עם אחיה על מנת
15 לעזור בניקיון ביתו של הנאשם תמורת תשלום. באחת הפעמים, הנאשם הושיב את הקטינים
16 לצפות עמו בסרט פורנוגרפי, ובמהלכו השקה אותם במשקאות אלכוהוליים. לפתע, נשק
17 הנאשם למתלוננת בצווארה, ו"מצץ בחוזקה" את חלקו העליון של החזה שלה שלא בהסכמתה
18 החופשית. בשלב מסוים הזמין הנאשם את המתלוננת לחדרו, שם הפשיטה מבגדיה, פישק את
19 רגליה והחדיר בכוח לאיבר מינה את אצבעותיו, את איבר מינו ואף אביזר מין מסוג
20 "וויברטור", בזה אחר זה. זאת, בעוד המתלוננת צועקת ומתנגדת, והנאשם מתעלם מבכייה
21 ומהדם הזב מאיבר מינה, עד אשר הגיע לסיפוקו. מתחם העונש ההולם שנקבע במחוזי נע בין
22 13-17 שנות מאסר, כאשר העונש שנגזר עמד על 16 שנות מאסר בפועל.
- 23 90. הערעור לבית המשפט העליון בנוגע לחומרת העונש נדחה ברוב דעות. לא הייתה מחלוקת שיש
24 לאשר את מתחם העונש ההולם כפי שנקבע, והמחלוקת הייתה כיצד נכון להעריך את נסיבותיו
25 של הנאשם בתוך המתחם, ואם יש מקום לשקול שיקולי הרתעת הרבים, כאשר לכאורה די
26 במתחם למצות שיקול זה. שם אין מדובר בפגיעה במשפחה, אך הדמיון לעניינו מתבטא בכך
27 שמדובר בתקיפה חד פעמית, של מי שהיה מקורב מאוד למשפחה, סייע לה רבות ואשר
28 המתלוננת ואחיה הרגישו אצלו בטוחים במיוחד. השוני הוא ששם מדובר בתקיפה אלימה
29 מאוד, כאשר ענייננו נעדר כמעט לגמרי אלימות פיזית. עוצמת הפגיעה המינית שם קיצונית
30 הרבה יותר. כמו כן, אצלנו מדובר באירוע שהתרחש בערב ולאחר מכן ביום, ושם זה אירוע אחד
31 ממש, אם כי לפי תיאור בפסק הדין מדובר באירוע ממושך וקשה במיוחד. הנסיבות המחמירות
32 אצלנו יחסית מתבטאות בגיל הנפגעת ובכך שמדובר באב ביולוגי שפגע בתוך בית מגורי הנפגעת.
33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-07-53401

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

[...]

מתחם הענישה - סיכום והכרעה

לגבי עבירות המין:

96. מתחם הענישה הראויה נבנה על פי הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, מנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וממדיניות הענישה הנוהגת. אמנם מדיניות הענישה הנוהגת אינה השיקול המרכזי, אולם, יש משקל רב לפסיקת בית המשפט העליון אשר משמש כתקדים מחייב. ברי כי הענישה אצלנו צריכה להיות מושפעת, אך פחותה משמעותית, מע"פ 3265/22. מצד שני, נוכח ע"פ 8687/20 נראה כי הצד התחתון של המתחם צריך להיות גבוה מהענישה המזערית. אולם, לאחר שתפ"ח 19-04-28317 אושר למעשה בבית המשפט העליון, יש לו משקל רב, ואין הוא מאפשר להחמיר הרבה בקביעת המתחם. סיכומו של דבר, לאחר עיון במכלול הפסיקה, בשים לב לכך שאין מקרה אחד דומה לחברו, אציע לחברי לקבוע **לעבירות המין בפרשתנו מתחם עונש הולם הנותן משקל מיוחד לנזק הקשה שנגרם למתלוננת, ולהעמיד את מתחם העונש הראוי על 6 עד 11 שנות מאסר בפועל**. עונש, אשר לו יצורף מאסר על תנאי ופיצוי הולם למתלוננת.

לגבי [...]:

97. לאחר ניתוח של מדיניות הענישה הנוהגת, עמידה על הערכים החברתיים הנפגעים מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, [...] – אציע לחברי לקבוע את **מתחם הענישה לעבירות [...]** בפרשתנו בטווח בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. עונש, אשר לו יצורף מאסר על תנאי [...].

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

98. בבואנו למקם את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, יש לשקלל את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בעניין זה, ככלל, אין מקום להבחין בין עבירות המין לעבירות [...], שכן ממילא עסקינן בנסיבות שאינן קשורות בעבירה המסוימת, אלא חיצוניות, הקשורות בנאשם ובעניינים נוספים אחרים. עם זאת, יש נקודה אחת הקשורה לעבירות המין בלבד.

99. יש לתת את הדעת על הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה וממעצרו. החל ממועד הגשת התלונה, יום לאחר האירועים, חייו של הנאשם התהפכו מן הקצה אל הקצה. משפחתו התפלגה לכתות, מי מהם שמצדד בנאשם ומי שמצדד במתלוננת. [...]. עובדות אלה נשקלו כשיקולים לחומרה כחלק מהנזק שגרמה העבירה (לפי סעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין). אולם, בתוך המתחם יש לזכור שגם הנאשם הוא חלק מהמשפחה, הוא נפגע ישירות ממעצרו, וכואב את מצב ילדיו. אין ספק שהרחקתו לתקופה נוספת פוגעת עוד במשפחה. למרות שהנאשם הוא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

- 1 הגורם להתרחשות כל הרעות האלה, מצוות המחוקק היא לתת לזה משקל מסוים לקולה, אך
2 רק במסגרת מתחם הענישה (סעיף 40א(2) ו-40א(3) לחוק העונשין).
- 3 100. לנאשם נגרם גם נזק במישור של התעסוקה. היה לו עסק שהצליח, לעתים יותר ולעיתים
4 פחות, אך הנאשם היה מוכר בתחומו בחברה החרדית, ואיבד עולמו בשעה אחת. כן יש לקחת
5 בחשבון כי הנאשם עצור זמן רב מאוד, ומקובלנו כי תנאי המעצר קשים יותר מתנאי המאסר.
- 6 101. מצבו הבריאותי של הנאשם גם הוא מקבל משקל. מצבו הובא לידיעתנו בהקשר לניהול
7 המשפט יותר מפעם אחת. המדובר בבעיות לב, ובין השאר עבר בשנה האחרונה ניתוח לב פתוח.
8 אין ספק כי אתגריו הרפואיים הקשו, ועוד יקשו, על שהייתו מאחורי סורג וברית.
- 9 102. הנאשם לא הודה ולא הביע חרטה. אין לזקוף זאת לחובתו כמובן, אך הנחיית המחוקק
10 לרחם על מי ש"מודה ועוזב" ולהקל בעונשו, גם כן לא חלה על הנאשם. הסגור ביקש לקחת
11 בחשבון כי המתלוננת בעדותה הוסיפה פרק שלם של דברים אודות הנאשם, אשר בגינם הנאשם
12 לא הורשע. הסגור מבקש כי יילקח בחשבון לקולה כי הנאשם עמד בסיכון להרשעה במעשים
13 הנוספים, והמשפט אף התארך בשל הצורך של הנאשם להתמודד עם דברים נוספים אלה. אציע
14 לתברי לדחות עמדה זו. ראשית, לאחר שהמדינה לא ביקשה להרשיע במעשים הנוספים,
15 הנאשם לא עמד בסיכון מוחשי להרשעה, לפחות לפי דעת הרוב בהכרעת הדין. שנית, הנאשם
16 פתח יריעת מחלוקת רחבה, על כל החזית. הפרק הנוסף שייחסה לו המתלוננת לא שינה באופן
17 מהותי את משך המשפט. אעיר עוד, כי אם נדקדק עם הנאשם ובא כוחו לגבי ניצול הזמן
18 השיפוטי, והימשכות המשפט בהקשר לאופן ניהול המשפט, הכף תטה בחוזקה נגד ההגנה.
19 לפיכך לא נעשה כן, ויאמר לנאשם בהקשר זה "שתיקותיך יפה לך מדיבוריך".
- 20 103. לנאשם אין עבר פלילי, אולם אין לתת לכך משקל מופרז לקולה, שכן היעדר עבר פלילי אינו
21 חריג בעבירות [...] ומין במשפחה [...]. עבירות, הנעברות לא פעם בידי מי שנחשב כאדם
22 נורמטיבי עד שנתפס. עם זאת, יש להביא בחשבון, כפי שמורה החוק, את דרך התנהגותו של
23 הנאשם במכלול חייו. מעדויות שונות, הן של משפחת המוצא והן של מכרים שונים, עולה
24 התנהלותו החיובית של הנאשם, בתחומי חיים שונים, שאינם נושא כתב האישום. בפן
25 המשפחתי, נמסר כי כאב דאג לשאלת החינוך, וידע להעניק אהבה וחום. בפן החברתי, בשלב
26 הראיות לעונש הובאו עדים שונים, אשר העידו שהנאשם היה אדם לבבי, אדיב ונדיב, אשר פעל
27 במהלך חייו למען אנשים אחרים. זאת, הן במסגרת מלאכתו, והן בהתנדבויות בהן לקח חלק.
28 בהקשר זה יש משקל לכך שלא רק שהוא התנדב עם אחרים לסייע, הוא גם יזם בעצמו וסייע
29 לבריות ביוזמות עצמאיות. כן יש חשיבות לתיאור של חבריו אודות החשיבות שייחס להצלחה
30 במשימותיו, בתשלום ובהתנדבות, בהבאת שמחה ושביעות רצון לסביבתו. עתה, כאשר הגיעה
31 השעה להעניש את הנאשם כדי רשעתו, יש בזיכרון מעשיו הטובים בעבר כדי "להמתיק הדינים"
32 ולו במעט.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

104. עוד יאמר, כי יש משקל מסוים לעדויות על כך שהנאשם התנהג כיאות בהקשר המיני, במצבים שונים בהם יכול היה לנהוג אחרת. בשים לב לכך שהעבירות דנן ממוקדות, ובהעדר עבר פלילי או אינדיקציה אחרת למסוכנות, אין מקום לשקול שיקולי מסוכנות מינית בשלב זה, ומן הסתם שאלת המסוכנות לציבור הרחב תיבחן לעומק לקראת סיום מאסרו.

105. כפי שכבר כתבנו בעבר, יש משקל לעמדת נפגע עבירה ביחס לעונש (ראו תפח"ע 14965-08-20 מדינת ישראל נ' פלוני (14.10.21), תפ"ח 28585-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.20), תפ"ח 24962-06-18 מדינת ישראל נ' אלטורי (13.7.20)). חוק זכויות נפגעי עבירה אינו מאפשר לנפגע עבירה לטעון טיעון משפטי לעניין העונש. אולם, עמדת הנפגע, למחילה או לגמול, יכולה לקבל משקל מסוים, לא מכריע אך חשוב, בתוך מתחם העונש הראוי.

הרי, עקרון ההלימה מבקש למצוא את העונש הראוי, בין השאר בשים לב למידת הפגיעה באדם הנפגע, ובהקשר גם לעומק כאבו והיקף נזקו. תסקיר הנפגעת, המסרבת לקרוא לנאשם "אבי", הונח לפנינו. זאת לא רק לשם הערכת הנזק שנגרם לה לצורך שרטוט מתחם הענישה, אלא גם על מנת שקולה יישמע בשלב גזירת העונש. קולה של המתלוננת נשמע, לא רק בתסקיר, אלא גם בדברים הקשים שאמרה לנו בשלב הראיות לעונש. תחושת המתלוננת, המקווה כי הנאשם ייענש כגמולו, נלקחת בחשבון.

106. אולם, מעבר לכך יש במקרה זה גם שיקול נוסף. כאמור, עורכת התסקיר סבורה כי "להחלטת בית המשפט הנכבד השפעה מכרעת על חייה של [המתלוננת] ועל הסיכוי לשיקומה. ענישה מחמירה יש בה לחזק את ההכרה בפגיעה שחוותה והכרה בהשלכות הקשות המאפיינות נפגעי גילוי עריות. כמו כן, ענישה מחמירה בדמות הרחקתו של הנאשם מהחברה לתקופה ממושכת יש בה כדי לספק [למתלוננת] תחושת בטחון". אציע לחברי לשמוע את עמדת עורכת התסקיר, ולתת משקל, מסוים אך לא מכריע, גם להשפעת רמת הענישה על נפגעת העבירה. הרי סעיף 40 לחוק העונשין קובע כי השיקולים להבניית הענישה, המנויים בחוק, אינם רשימה סגורה. לטעמי, אינטרס חיזוק המתלוננת מבחינה רגשית ונפשית חשוב ביותר, נוכח הנזק שגרם לה הנאשם. יש ליתן משקל לערך זה, לצד השיקולים האחרים שנקבעו בחוק ובפסיקה כגון הגנה על הציבור, הרתעה אישית, הרתעת הרבים או שיקום הנאשם.

סיכום ותוצאה

107. הנאשם [...] הנאשם ניצל את בתו המתבגרת ככלי לסיפוק יצריו המיניים, תוך רמיסת כבודה ופרטיותה, ובאדישות לתוצאה הקשה הצפויה מבחינה רגשית ונפשית.

108. מעשי הנאשם רעים וקשים, והנזק שנגרם למתלוננת כבד. ראוי להטיל על הנאשם עונש ההולם את חומרת מעשיו. זאת, תוך התחשבות בענישה הנוהגת, ובהתאם לפסיקת בית המשפט העליון במקרים דומים. שכן, פסיקה זו מחייבת. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, נקבע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 17-07-53401

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

- 1 **מתחם עונש הולם** לכל אחד משני ה"אירועים": **לעבירות המין 6 עד 11 שנות מאסר בפועל,**
2 **ולעבירות [...] 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל.**
- 3 109. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה, אציע ליתן משקל לקולה למצבו
4 הרפואי של הנאשם ולהתחשב בתרומתו של הנאשם לחברה במהלך חייו. אציע לא לתת משקל
5 לכך שהנאשם לא הודה, אך כן לתת משקל מסוים לחומרה לעמדת המתלוננת לעניין העונש,
6 וכן לעמדת עורכת תסקיר הנפגעת בדבר חשיבות החמרה בענישה לשיקומה של הנפגעת.
- 7 110. בהתאם לניתוח המפורט שנעשה לעיל, אציע לחברי להעמיד את העונש בגין [...] בשליש
8 התחתון של המתחם. אציע כי העונש על עבירות המין יעמוד על אמצעו של המתחם. כך, **שעונש**
9 **המאסר בגין עבירות המין יעמוד על 8 וחצי שנות מאסר בפועל, ועונש המאסר בגין עבירות**
10 **[...] על שנתיים מאסר בפועל.** נוכח הקשיים הרפואיים המשמעותיים, אציע חפיפה חלקית,
11 בת חצי שנה, של שני המאסרים בפועל.
- 12 111. **בעניין הפיצויים [...].** לעניין עבירות המין, הפגיעה במתלוננת קשה עד מאוד, ואין ספק כי
13 תזדקק לכסף רב לצורך שיקומה. יש בהשתתפות הפיצוי גם ביטוי נוסף של הכרה בסבלה. לפיכך,
14 אציע לחברי להורות על פיצוי למתלוננת שנפגעה מעבירות המין בסך 120,000 ₪ ועוד פיצוי
15 בגין האלימות שגרמה לחבלה בכפות רגליה בסך 6000 ₪.
- 16 112. [...].
- 17
- 18 113. אשר על כן, **אציע לחבריי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:**
- 19 א. מאסר בפועל למשך 10 שנים, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.
20 ב. מאסר על תנאי בן שנה, למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, שלא יעבור עבירת מין או
21 אלימות מסוג פשע.
22 ג. פיצויים למתלוננת בסך 126,000 ₪, כאשר סך של 56,000 ₪ ישולם תוך 3 חודשים,
23 והיתרה, בסך 70,000 ₪, ישולם תוך שנה מהיום.
24 ד. [...].
- 25

אלון אינפלד, שופט

26
27

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

1
2
3
4
5
6
7
8

השופט א. חזק:

מסכים לאמור בחוות דעתו של חברי השופט א' אינפלד ולתוצאה אליה הגיע, בכפוף לכך
שההסתמכות על סעיף 40יב' לחוק העונשין, בדברים המפורטים בסעיף 106 לחוות הדעת ראויה
לדעתי להשאר בצריך עיון.

אריאל חזק, שופט

9
10
11
12
13

ס. הנשיאה, השופט א. ואגו - אב"ד:

אני מסכים לאמור בחוות דעתו של כב' השופט א' אינפלד ולתוצאה המוצעת, ובאשר להערתו של
חברי, השופט א' חזק, בהקשר סעיף 106 לחוות דעתו של השופט אינפלד - אף אני סבור כי ניתן
להותיר נקודה זו כצריכה עיון בעתיד.

סגן הנשיאה, אריאל ואגו, אב"ד
21

22
23
24
25
26
27
28
29

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 53401-07-17

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופטת אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

1

2

לפיכך, הוחלט לגזור דינו של הנאשם, כאמור בחוות דעתו של כב' השופט א. אינפלד.

3

4

5

זכות ערעור לביהמ"ש העליון בתוך 45 יום.

6

7

8

9

ניתן היום, ל' חשוון תשפ"ג, 24 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.

10

11

אריאל חזק, שופט

אלון אינפלד, שופט

אריאל ואגו, סגן הנשיאה
אב"ד

12